DOMSTOLENS DOM
18. februar 1986 *

I sag 35/84

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved Enrico Traversa og Thomas van Rijn, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Manfred Beschel, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den italienske Republik, ved chefen for Servizio del contenzioso diplomatico Luigi Ferrari Bravo, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Oscar Fiumara, og med valgt adresse i Luxembourg på Italiens ambassade,

sagsøgt,

angående en påstand om at det statueres, at Den italienske Republik ved at indføre restriktioner ved import af tykmælk fra Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af EØF-traktatens artikel 30 samt artikel 22, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 I, s. 169),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene K. Bahlmann og R. Joliet, dommerne G. Bosco, T. Koopmans, O. Due og T. F. O'Higgins,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: P. Heim

efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 8. maj 1985,

afsagt følgende

* Processprog: Italiensk.

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 9. februar 1984, har Kommissionen for De europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det statueres, at Den italienske Republik ved at indføre restriktioner ved import af tykmælk fra en anden medlemsstat har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af EØF-traktatens artikel 30 samt artikel 22, stk. 1, i Rådets forordning nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 I, s. 169).

2 I 1982 indgav to mejerier i Forbundsrepublikken Tyskland klage til Kommissionen over følgende forhold:

1) tykmælk fra Tyskland blev igennem visse perioder og navnlig i sommeren 1982 underkastet en systematisk sundhedskontrol ved indførslen til Italien;

2) de lastvogne, som transporterede det pågældende produkt, blev tilbageholdt ved grænsen i flere dage (i de konkrete tilfælde 3 og 7 dage), indtil resultaterne af laboratorieundersøgelserne forelå;

3) der blev først og mindst en uge efter undersøgelsen taget stilling til, om de pågældende varer kunne indføres;

4) der blev ikke — eller i bedste fald først efter flere måneders forløb — givet en skriftlig bekræftelse af de mundtligt meddelte afslag på at lade de pågældende partier tykmælk indføre til Italien.

3 Ved telex af 21. juni 1982 forelagde Kommissionen de omhandlede forhold for Italiens faste repræsentation. Idet Kommissionen angav at være af den opfattelse, at de omhandlede forhold indebar en tilsidesættelse af EØF-traktatens artikel 30

samt af artikel 22 i Rådets forordning nr. 804/68, anmodede den den italienske regering om at fremsætte sine bemærkninger.

4 Som svar herpå meddelte Italiens faste repræsentation ved skrivelse af 5. juli 1982, at den bakteriologiske stikprøvekontrol, der blev foretaget af nedkølet tykmælk fremstillet i og indført fra Tyskland, var begrundet i hensynet til beskyttelse af menneskers sundhed, hvorved repræsentationen anførte, at tykmælk fra flere tyske mejerier var blevet undersøgt og havde vist sig at være af utilfredsstillende kvalitet. Der var ved de foretagne undersøgelser navnlig konstateret et højt indhold af »colibakterier«, hvilket var et klart tegn på en så alvorlig fækal forurening, at normerne i Verdenssundshedsorganisationens »codex alimentarius« klart var overtrådt. Repræsentationen anførte videre, at Italien med henblik på en forbedring af den varehygiejniske kvalitet af den tykmælk, der eksporteres til Italien, havde anmodet de tyske myndigheder om at træffe de fornødne foranstaltninger for at sikre, at tykmælken udelukkende blev fremstilllet af varmebehandlet mælk. Så længe den tykmælk, der blev indført fra Tyskland, ikke blev fremstillet under væsentligt forbedrede produktionshygiejniske forhold, ville Italien dels fortsat gennemføre kontrol, dels opretholde de hidtil anvendte foranstaltninger. Det var ifølge de italienske myndigheder uundgåeligt, at der opstod forsinkelser i forbindelse med transporten af tykmælk. Disse forsinkelser kunne nedbringes væsentligt, såfremt de pågældende firmaer forpligtede sig til at overholde samtlige forskrifter fra det italienske sundhedsministerium, idet der herefter ville blive givet tilladelse til, at de partier, hvoraf der var udtaget prøver, under sundhedskontrol kunne videretransporteres til bestemmelsesstedet, medens man afventede resultaterne af laboratorieundersøgelserne; disse ville normalt vare mindst fire arbejdsdage.

5 Kommissionen, der ikke fandt de italienske myndigheders argumenter overbevisende, meddelte ved skrivelse af 7. marts 1983 den italienske regering, at den var af den opfattelse, at de restriktioner, som Italien havde indført ved import af tykmælk, var i strid med EØF-traktatens artikel 30 samt med artikel 22, stk. 1, i Rådets forordning nr. 804/68, og at de i øvrigt ikke var hjemlet ved traktatens artikel 36. Kommissionen anmodede følgelig den italienske regering om at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder.

6 Kommissionen modtog intet svar svar herpå, og ved skrivelse af 26. oktober 1983 fremsatte den en begrundet udtalelse over for den italienske regering, hvorefter Italien ved at indføre restriktioner ved import af tykmælk fra Tyskland havde tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af EØF-traktatens artikel 30 samt artikel 22, stk. 1, i Rådets forordning nr. 804/68. Kommissionen anmodede Italien

om at træffe de fornødne foranstaltninger for at efterkomme denne udtalelse inden en måned efter udtalelsens meddelelse.

7 Kommissionen modtog intet svar på den begrundede udtalelse, hvorefter den i medfør af EØF-traktatens artikel 169, stk. 2, har indbragt nærværende søgsmål for Domstolen.

8 Kommissionen har påberåbt sig følgende fire søgsmålsgrunde:

a) den importerede tykmælk blev kontrolleret systematisk;

b) lastvognene, der transporterede tykmælken, blev tilbageholdt ved grænsen i flere dage;

c) afgørelserne om, at tykmælken kunne indføres, blev først truffet efter mindst en uges forløb;

d) der blev ikke — eller kun med forsinkelse — givet skriftlig bekræftelse af afslaget på at lade de pågældende partier tykmælk indføre til Italien.

9 Det bemærkes, at Kommissionens væsentligste klagepunkt vedrører den systematiske kontrol, som de italienske myndigheder hævdes at føre med tykmælk fra Forbundsrepublikken Tyskland. I lyset af de forhold, som den italienske regering har dokumenteret under skriftsvekslingen, har Kommissionen i replikken trukket dette klagepunkt tilbage. Den italienske regering har således godtgjort, at af 10 000 partier ost (herunder tykmælk), der blev importeret i 1982, blev alene 84 partier kontrolleret. Endvidere fremgår det af den italienske regerings svar af 11. januar 1985, at der blev gennemført kontrol af 19 partier tykmælk, hvoraf 11 ikke opfyldte sundhedsforskrifterne.

10 Herefter ses Kommissionens søgsmål alene at bygge på tre mindre væsentlige anbringender, hvorved bemærkes, at disse oprindeligt blev fremsat i tilknytning til anbringendet om, at der var tale om en systematisk kontrol, og at de har mistet en væsentlig del af deres betydning, efter at dette anbringende er trukket tilbage.

11 Det bemærkes dernæst, at Kommissionen ikke under sagen har kunnet underbygge sine antagelser om, at de omhandlede tilfælde var udslag af en almindelig tendens eller udtryk for en generel praksis. Tværtimod har Kommissionen ikke kunnet gendrive det af den italienske regering anførte, hvorefter der her var tale om isolerede tilfælde, hvor de konkrete omstændigheder tilsagde, at der gennemførtes en indgående kontrol, idet der i tykmælken var påvist et så stort indhold af colibakterier af fækal oprindelse, at der var tale om en åbenbart uacceptabel forurening.

12 Hvad særlig angår de påståede forsinkelser bemærkes, at Kommissionen ikke har været i stand til at modbevise det af den italienske regering anførte, hvorefter den bakteriologiske stikprøvekontrol af tykmælk fra Tyskland blev foretaget af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed, hvorved bemærkes, at hovedparten af disse undersøgelser gav til resultat, at tykmælken ikke var af en tilfredsstillende sundhedsstandard. Kommissionen har heller ikke kunnet gendrive den italienske regerings anbringende om, at forsinkelserne i forbindelse med transporten af tykmælk ville kunne nedbringes væsentligt, såfremt de pågældende firmaer forpligtede sig til at overholde samtlige forskrifter fra det italienske sundhedsministerium, idet der herefter ville blive givet tilladelse til, at de partier, hvoraf der var udtaget prøver, under sundhedskontrol kunne videretransporteres til bestemmelsesstederne i Italien, medens man afventede resultaterne af laboratorieundersøgelserne.

13 Kommissionen har således ikke godtgjort, at traktatens artikel 30 er tilsidesat.

14 Eftersom Kommissionen ikke skal gives medhold vedrørende noget af de påklagede forhold, vil Den italienske Republik være at frifinde under den af Kommissionen anlagte traktatbrudssag.

Sagens omkostninger

15 I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger. Kommissionen har tabt sagen og bør derfor betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Sagsøgte frifindes.

2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Mackenzie Stuart Bahlmann Joliet

Bosco Koopmans Due O'Higgins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 18. februar 1986.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident